

397

D E K R E T

z dnia 21 września 1950 r.

o powołaniu Głównego Komitetu Lotnictwa Cywilnego.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 21 lipca 1950 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 271) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Celem zapewnienia rozwoju lotnictwa cywilnego i przystosowania do potrzeb planowej gospodarki — tworzy się przy Prezesie Rady Ministrów Główny Komitet Lotnictwa Cywilnego.

Art. 2. Główny Komitet Lotnictwa Cywilnego jest państwowym organem planowania, kierownictwa i kontroli całokształtu zagadnień lotnictwa cywilnego.

Art. 3. Do zakresu działania Głównego Komitetu Lotnictwa Cywilnego należą w szczególności:

- 1) ustalanie wytycznych rozwojowych lotnictwa cywilnego w zakresie zagadnień technicznych, organizacyjnych, prawnych i szkoleniowych;
- 2) sprawy szkolenia kadr fachowych lotnictwa cywilnego wszystkich szczebli, koordynowanie tego szkolenia oraz planowego rozmieszczenia kadr;
- 3) opiniowanie planów produkcji i rozdziału sprzętu lotniczego dla potrzeb lotnictwa cywilnego;
- 4) sprawy budowy i rozbudowy lotnisk dla potrzeb lotnictwa cywilnego;
- 5) sprawy dotyczące organizacji międzynarodowych lotnictwa cywilnego;
- 6) sprawy działalności wydawniczej w dziedzinie lotnictwa cywilnego;
- 7) kierownictwo i nadzór nad działalnością Ligi Lotniczej.

Art. 4. Sprawy budowy i rozbudowy lotnisk dla potrzeb lotnictwa cywilnego, programów wyszkolenia oraz zaopatrzenia w sprzęt lotniczy Główny Komitet Lotnictwa Cywilnego uzgadnia z Ministrem Obrony Narodowej.

Art. 5. 1. Na czele Głównego Komitetu Lotnictwa Cywilnego stoi przewodniczący, mianowany i odwoły-

wany przez Prezydenta Rzeczypospolitej na wniosek Prezesa Rady Ministrów.

2. Do Głównego Komitetu Lotnictwa Cywilnego wchodzi ponadto trzech przedstawicieli Ministra Obrony Narodowej i po dwóch przedstawicieli Ministrów: Komunikacji, Przerwy Ciężkiego oraz dwóch przedstawicieli Ligi Lotniczej.

3. Dla opracowania niektórych zagadnień przewodniczący komitetu powołuje dodatkowo przedstawicieli zainteresowanych resortów oraz pracowników nauki.

Art. 6. 1. Pracą Głównego Komitetu Lotnictwa Cywilnego kieruje Prezydium Komitetu.

2. Na czele Prezydium Komitetu stoi Przewodniczący Głównego Komitetu Lotnictwa Cywilnego, który kieruje pracą prezydium i czuwa nad jej prawidłowym biegiem.

3. Członków prezydium powołuje Prezes Rady Ministrów.

Art. 7. Budżet Głównego Komitetu Lotnictwa Cywilnego objęty jest budżetem Prezydium Rady Ministrów.

Art. 8. Pracownicy Głównego Komitetu Lotnictwa Cywilnego są pracownikami państwowymi w rozumieniu ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Art. 9. Uprawnienia Głównego Komitetu Lotnictwa Cywilnego, organizację oraz zakres działania Głównego Komitetu i jego Prezydium określi statut nadany przez Prezesa Rady Ministrów w drodze zarządzenia ogłoszonego w Monitorze Polskim.

Art. 10. Wykonanie dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

Art. 11. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

398

D E K R E T

z dnia 21 września 1950 r.

o rozgraniczeniu nieruchomości Skarbu Państwa lub nieruchomości nabywanych dla realizacji narodowych planów gospodarczych.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyż-

szych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 21 lipca 1950 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania

dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 271) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Przepisy niniejszego dekretu określają uproszczony tryb rozgraniczania nieruchomości i mogą być stosowane do rozgraniczenia:

- 1) nieruchomości należących do Skarbu Państwa,
- 2) nieruchomości nabywanych lub przekazywanych dla realizacji narodowych planów gospodarczych,
- 3) nieruchomości wskazanych w pkt 1) i 2) w stosunku do innych nieruchomości.

Art. 2. Uproszczone rozgraniczenie nieruchomości polega na ustaleniu przebiegu linii granicznych i położenia punktów granicznych z utrwaleniem ich na gruncie oraz na sporządzeniu protokołu granicznego.

Art. 3. 1. Rozgraniczenie przeprowadza władza, która zarządza nieruchomością lub posiada zezwolenie na nabycie nieruchomości dla realizacji narodowych planów gospodarczych.

2. Właściwy minister może upoważnić do przeprowadzenia rozgraniczenia podległą mu instytucję lub jednostkę gospodarki społecznej, jeżeli instytucja ta lub jednostka posiada nieruchomość we własnym zarządzie lub zezwolenie na nabycie nieruchomości.

Art. 4. 1. Przeprowadzający rozgraniczenie zawiadamia powiatową władzę mierniczą i osoby interesowane o terminie przystąpienia do czynności rozgraniczenia. Potwierdzenie powiatowej władzy mierniczej o otrzymaniu zawiadomienia stanowi podstawę do rozpoczęcia czynności rozgraniczenia.

2. W przypadku rozgraniczenia jednej lub szeregu nieruchomości w zwartych kompleksach z większą ilością nieruchomości położonych w granicach jednej gminy lub miasta — przeprowadzający rozgraniczenie przesyła zawiadomienie do prezydium właściwej rady narodowej, które zawiadomi o tym osoby zainteresowane.

Art. 5. Czynności techniczne przy rozgraniczaniu nieruchomości wykona przeprowadzający rozgraniczenie przy pomocy personelu uprawnionego do wykonywania czynności mierniczych.

Art. 6. 1. W czynnościach rozgraniczenia biorą udział: przedstawiciel przeprowadzającego rozgraniczenie, mierniczy odpowiedzialny za czynności techniczne oraz osoby interesowane.

2. Ustawowym przedstawicielem osób interesowanych, nieobecnych przy czynnościach rozgraniczenia, jest — w odniesieniu do rozgraniczenia nieruchomości w gminach — sołtys, w odniesieniu zaś do rozgraniczenia w miastach — delegat wyznaczony przez prezydium miejskiej rady narodowej. W gminach nie mających podziału na gromady przedstawicielem tym jest delegat wyznaczony przez prezydium gminnej rady narodowej.

Art. 7. 1. Z dokonanych czynności sporządza się protokół graniczny z opisem przebiegu granic i położenia utrwalonych znaków granicznych.

2. Przeprowadzający rozgraniczenie przesyła powiatowej władzy mierniczej jeden egzemplarz protokołu granicznego.

Art. 8. 1. Protokół graniczny podpisany przez osoby biorące udział w czynnościach rozgraniczenia ma moc ugody sądowej w stosunku do granic niespornych.

2. W przypadku rozbieżności zdań co do przebiegu granicy, przeprowadzający rozgraniczenie wyznaczy położenie punktów granicznych, utwali je tymczasowo na gruncie oraz przekaże sprawę powiatowej władzy mierniczej, która z urzędu przeprowadzi rozgraniczenie nieruchomości w trybie przepisany dekretem z dnia 13 września 1946 r. o rozgraniczeniu nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 298 i Nr 70, poz. 382).

3. Znaki graniczne, utrwalone na gruncie pozostają pod ochroną prawa i stosuje się do nich odpowiednio przepisy art. 20 i 21 dekretu powołanego w ustępie poprzedzającym.

Art. 9. Ustalone przy rozgraniczeniu granice nieruchomości podlegają ujawnieniu w księgach wieczystych.

Art. 10. Wykonanie dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz wszystkim ministrom.

Art. 11. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Wiceprezes Rady Ministrów i Przewodniczący
Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:
H. Minc

399

DEKRET

z dnia 21 września 1950 r.

o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyż-

szych organów Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawy z dnia 21 lipca 1950 r. o upoważnieniu Rządu do wyda-